

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 13

Fylke: Aust Agder

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Landvik

Emne:

Bygdelag: Øvre Landvik

Oppskr. av: Yorn, A. Imenes.

Gard: Imenes

(adresse):

G.nr. 78 Br.nr. 4

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

eller ei ja røynsle

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Dengkvæter.

Ein nyttar eng og utslætter bonn, men nøy i vor leigd. "Døtre" var brukt som nemning her. Det var Gustaveng, Småeng fersvold. Et kraftslott bon rettore for hoi av høggar. Høglit. Var dei blod fra Eltrapet du Hallabru. Kader Mortak i fjeld.

2

Paddeng.

På Blid, Stader bonn utslætter krensla dei å rydia leiret, høist, laus og anna krus. Se gjorde dei tidlig vår før græs begynte å spira. Dusenar mid høist Halla dei Kvithaugar. Dei Halla det å rydia høist, rødd. Dei brann helst Kvithaugar, og dei strodd ost på ulover. Stein bæddi støre og sma varsl samla i Småhaugar og høgt lurt.

3

Moservatnseeng.

Vat det eng bon van van mos i votten krensla dei Steptek, men ðic nöie, eller at krensla lett, latt del vort, lagd. Var dei leiddi til oppe, sådd, dei kundhee frå; frå dei måte yngre dei uppgras- plata. Fyrre i døda for kundgras fram Halla i

krus, krusla dei heimeorda frå som dei sautta
saman i loka del Kundi bli god eng av delli fræd.

4.

Mark og vassgulleng, Valning.

Det hevde Þær i Landrett all den krusla ö
veita hevit Valnus i aldr, sid frå utslåtum. Valnus
oveng var íslif, krusla hevit bondeq veit.

5-

Gjödslein

Eng og utslætter var i mi leigd gjödsla med
gjössel. Det var heldt krusla i dassat sid, heitt
alleudi til midtu av 18 hundrad åru. Den losi so
mytt. Þei boarar q gjödsling som dei Kundi aveja.

Det var meit Kundi ög, dei krusla til slutt
q gjödsling. Þor blott det var q gjödsla beroddi my-
tt. Þeir vorleis enga var. Þei kalla íslif. Þor man-
ði lass dei krusla, mei dei strödd, eit synd lag
over hevit eng. Íslif. Helt.

6

Í en Walla blekk eng, to eng "motta anna manu
frá enga han eg íslif. Helt hevit.

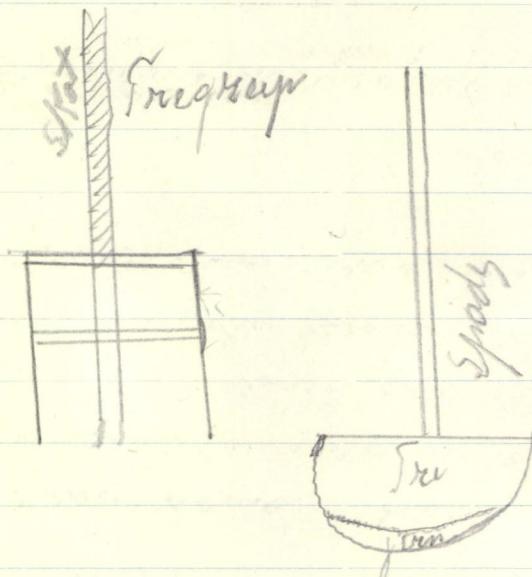
7

Pá manu o arder i Landrett hadd, ðer det slitt,
all dei haddi laurdauon og han var Solens laga
all dei Kundi leia hevit ulovur. Þei q boarar
det far ó leida laurni ulovur, Þá ut huso i ga-
mat sid vanlig varl lag i bæstli held.

8

Ein gjödsla enga om hausten o sommre seidslapar
var krusla. Þer atferd q gjödsling. Þar dei Kungs, ul
gjödsla, var der þau ein i haellingu a", sann
hadd lassd ferdig. Þer den mannen som Kungs
ísl gjösla kom ekki næst lass. Gjödsla varl lag i
glasselega hango frá farselg av staut. So den
sam tigrisidli gjödsla Kungs rektto over inndi Ephei-

dinga. Det var mellom krisene på garder som spheida gjødsla på åsrekken. Røddelrapunen der brutto før 1870/80 var salat ut i

Det var før 1870/80 røddelrapunen bøg slapp ut. Det var freigrepes og heimel medde jerngrup. Plogen var nede det styrte og åsen var av det vihet jern. Veltfjål og riststil. Harvo var ei tallende dra-vaard uten styrke. Sjaden var av den med heime-remidd spesialen. Var slåkt, Lundin i Rødal var var den første som fikk røddelrapunen slapp ut id 1870/80. Han i føro og gjekk til lass frø garam, i legode. Når man spurt han om å få låne harvo, svart han: "Når vi har brukt å haun hin få å". I den tida hadde du bare tohulsvogn som du kalla for "Bære-vaogn". Sleden var toflanda. Var det var lang. Her brutto dei drøn framme i Røysdalen.

Det hadde etterslepp av men brutto lærlingrā juro ned og følā fā det godt og fast. Brutto dei kiles til å slå innunder kugul. Etter 1870/80 var det en del som levet på trællgrind eller farvogn.

Det var vor brukta her i ostl vore dagar.

Dei gjord. dei av mange arbeidet for å spara
på vinterhøst. På støylagd. et kis leita dei
i tillegg. Dei var red for å bygde legga den nye,
og vabla under.

10

Engleitning var vor brukkt i ostl dei kist,
tider her. Yell i Øvre, Landvikt. No fører
dei fra dei stor gardar. Krever inn, klepp
dei berr til litt om våren for å rett på leina
11

Better engleitning spreidd dei gødsla etter dyra
utover, det var hellst om våren. Dei brukta hellst greip
til å spreidd gødsla. Dei brukta et kis blitt reidskrap
her som men

12

Opp i Landvikt over valla Krøder, ute når
det var godve, og varmt elles hadde dei fri
mang garder busser gøs. Dei brukta sam
den gødsla til å spreida utover utslåttan.
Gødsla var spreidt ut om våren

13

Dei brukta et kis innbregning her, men
dyra over valla vanlig i sunnarfjellet, derdum
dei et kis som får neds låg ut på fjell.

14-

Grensing eller Riving

Vor et kis brukta her so leng, og kann overvannst.

15-

I gammal tid, når det var tørt var slø leirn eller
annen udyr, arbeida dei motte som dei kalte
"Ei skrella" som var laga av fjord og stokkhar
så la dei ut. Åt "der dei vekk leirne" seldi

17. Vorna. Opriugo or skutta feikla littel til mol
ålet, der lag dei og frappa på og dor skiftevis
16

Nar bjørnen kom og tok fra i riva del
dei braddi lagt over ålet, og var i leis-arbeid
skattet dei, og dei mått vera viss fra brayda,
skattkant dei kund, dei vera farleg for lise
17.

Hverungen felleit mat når han kom inn
hölen sin til sunnafjord. Det var jemnaast
flatbrød og var det gildi hestbrødsfølt van-
ha der leffstilling med godt smør og kannast-
giø

18

Stikk dønffas utan golo var ikke lekulla
her

19. Koi var lekulla her i gammal tid, det
sydvar en stod dei braddi khetred erme.
Det i frodig var her lekulla som stod nann
frå sel eng stikkli.

20

Syv i gammal tid braddi dei innenfor slått,
marst, men det er ikke lekulla i sot tid.

Det var blut mid det i sluttar av fyr i år
hundre, der jaust slutt mid blåbblobben og

21

Enga var gøddla nattje red oslo som
innheld dei sin eralde stoffet der bloddi
det, dei strødde oska ut over enga om heim-
sen etter høiel var avslig.

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 12

Fylke: Aust Agder

Tilleggsspørsmål nr. -

Herad: Landevel

Emne: Barna engfjellstue

Bygdelag: øvre og nedre

Oppskr. av: Jorn a Generat

Gard: Generat

(adresse): Landevel Gremstø

G.nr. 78 Br.nr. 4

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. Eller eiga køyredag

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Barnalengfjellstue SVAR
1

Ja, hjå oss rygde ein ora Engfjellstøtten. Ife bruktar sør, østet hukking for Hemnes, og vassar, hard d. Klævereng. Finnari høi Høllan var "Engfjell". Finnari blei myggi blatt på utslåttene, for i døda, deli høvel, måtti ein vera best vart med, da dei hadde den vana i detta deg fall. Læde hjer og den. Det var høst Høiarden som lastte med fjernt høvel, når manneu hadde blege det mid. Det var ei mærsdømme sagt om ei grynk, som hadde lastta med fjernt høvel, men hadde ikke, feuge plukka sig sein. Øra mælticysdi, dei eit freiblig høvl. Fersnt høvel var Rommen i ord frå bair. Kroppen, og hio måtti, opp av benga for å plukka fjernt høvel, ut av understølet, for at ho kunde Roma til ha.

På mange stader i utslåttene, var det vanligleg å slo, skuffa ora leirede dei østig, her, men bordet "jener" for det var lidet svært sterkt, og Vanligleg å få all mid deg. Eller sydar høst gassal eng som hadde legt øk etter år og østig. Vanlig hukkivest.

2.

Rydjing.

Det henvi at des valls upp smalestollar fra utslåttene, skifta måtti syd at lurt all laurkost og anna blei samla innan i hangas og skilt hangas brevde dei. Elles hangas kalla dei "regjehangas". Dette var trygje

2

Haugan leið spreid ut over álfarend. Þaug! ðei hafði.
 Allt stein og arna t.d. lurað sem haddi komi opp sannila
 dei saman, Stein Högvæði dei bund og jordi i dveran, hafði
 dei bund og býrðið, ut over þessum með gífðilla

3

Mos-vaðsleiðing.

Í gamal tid þom eftir högsl moskvar um toll dei anásko
 Vatn og haddi heimavola gras frír ut over Stórklett. Þei brau-
 Ha heimavola frír fyrir den líði dei kundi fá högsl gras frír.

Þei baunlo del i löða næst hóul, Vart opptorull, haddi del i
 Settla, men del blei íslip, kunka blöss, sö del þom vart þau-
 la var íslip av ræk hóalid.

4.

Myr og Vass, ut eng, Vatning.

þeg hæf högsl alð dei grasað kinni grefslar fyrir á leia vatnud
 bund frá vatnulegri í gamal tid, delli gífðill hæll. fyrir lig
 uppi í örkulegða. Alð dei bræðu vatninga ovengið; Þær
 laend sind gífðsleng hæf eftir. Höll mossl ors hæll.

5-

Ljóðsleng.

Þei var ilerudl i gamli dagar at dei gífðla enig og
 utbláttar með Vatnsgjóðsl. Ó líð fisti del en íslip, bá
 greib, men eftir högsl alð frá laungfjárdi adfundi. Þurlog
 í laukunga ar 70-80 ári bræðu dei blítt frængangs mál.

Dei bræðu annlog ein spætt fari ar Vatnsgjóðsla. Þei
 enigjóðsleng. Þen gífðluð þom vart bræðið var báðir
 vín og báni gífðsl. Þei 18sm væxtið an frír blóðleitir.
 ar Stórklett. Þei bræðu meðji á Högvæði. "Kætellaus" tilvæ
 stelli utbláttar. Þei haddi ligg báðal dei hodd eftir. Þær
 blættir voru með þom dei bræðu lanet í, men del var
 sannla uten far spjótt, gífðsl hængja í miðlinna, Þær
 toll dei og fylgi del i hændi og Högvæði del er óra en gífðsl.

Har mangi lath dei hællna fari hvort enigjóðslileg er íslip,
 gott i liego nötta veltum.

Dei hadde eit berikket namin for sitt barn dant gjødsla
med Vinbergjordet, det kalla dei "høyang". Nåd fleire stikk gjødsle
eng kalla dei "høvd fort"

I gammal tid var eg krydd al del var vart leg til belja.
Hus foral var gjenyttet tilfeldig mykje godt av dei heoda som
veig ut frå uthuset. På Berstdal i Lærdal lekutte dei
del, men del var i gammal tid, del er blitt meir og meir av-
leggs no. Eg kryddet al dei lekutte mannsen "fallug".

Dei groe grøfler for al tids leilag tilfeldig. Egvreide seg vel
utover engbyttet. Dei la gjødslettaunum i learknallane
for at seg ut frå haugen. Hundi gjødsle la eng byggettet
som låg vedan fort.

Ein gjødsle enga om våren og dei nytta dei samme red-
selskapene som sid åtte gjødsling. Dei krydde hulset rett
når del var eit sniolog grø allerein. Det brøt til trussluft
før i gammal tid og stengte gjødsela ut over allerein. Det brøt til
og so leirkryss med 4 funder til i spire nærtillit ut, men ei
so åra kom jernkrysset i bruk. Det var bygde bøndes huk
i Lærdal som laga til. I byrkrysset av so åra kom
meir moderne reidtilag i bruk, og eg trur mykje at Lærd-
dal var ein av bokmenn i aust og des som var dei fyrste,
som bygde med moderne reidtilag.

Det var mykje brukt og la husdyr bento engmatt og ut-
slåttet, når del var knapt med for om våren, da var dei nøyf-
te del, men dei gjødsle bønnete når del var sniolog grø.

Om våren krysset dei gjødslebønnet i stor fjønder, der var
holteis laga al holde gjødslerabatn ramm i det var nokså stort.

Så blei dei ein netting uten for hølet i tonna, så gjødslehol-
met blei i kund. Egvreide seg vel, utover når dei krydde. Det han
eg merconsent sam eng gut på fast gard. Det var frå ein
støldi, gardar eng byggettet som aldreg var leit, Det var helle-

eng bløttle barn var meire i matet som dei bygde sand på
des rene, kva nyanqaga.

10.

Engheit, er isti g. enna gáll av bratt, men for hovud-
delen er det blott rind engheit, tilberandt og gikk over til
meiri moderne vakkert blekk.

11.

Den spreidde den gáddla bora, syra la etter seg frå
høie, den brattla ei meire, berendtina var også til det bratt
og vart i tilfjor at dei hadde vakt i selskap med alle
bora meiri her.

12.

Nærdel var sunnartid overvatto. Høebur eit frå Tøddan,
om hausten. Brattla dei sunnarfjør, og dei gjordi. Seg nes-
te av den gáddla bora vart opbamla i sunnarfjør.
Det hadde bora regd isti g. men, sa et sunnarfjør
og gáddla bora spredde ut over det høi frå Tøddan alldel
var ei sunnarfjør på åretzen. Vid tisemor hevdet kona dei
frå al den fengjelbora bora. Kom g. at bora var bært
til hatt. Så kom den bora. Seg bært med i volda.

13.

Det hadde fleire blader gjort inn ein naboligning som
dykti bora enn tilengsi. Den kalla dei ein "Røi".

14.

Grindgang etter Røien.

Det var tillykkenhet her at ein naboligning Røi blei flyttet.
Det var heller ikke på utsletten der degra heldt til mat
samdag. Det var brattla å jaga dyktiunison i Røien.
Det same vart gjort med dei andre dykti. Ytterligere
blei Røien, flyttet anavntoar dog etter som gangi fall
Reinid. fortalt.

15.

Det vart sett opp bløtnar som var teameia med så det blod
bløtt blei trygget tilbake med leire, ein grøbbelag opp
meng så dykti gretti Røiens Røverien. Det kalla gresset -

Nøia. Grundem var høst leirulla frå ublåtten, gjødsla var spreid ut over, når grindem var fløpta. Då var leirulla breiig til å spreida gjødsla. No fenda der et stig, og bend-ganger meinte i var laggd. Dei blekta med det; 60 ára.

16

I den tida bjørnen og vargen herja gjeitk del blundam vakk av gardene sot. Det var høst sid midnatt og let frå morgonrøda.

17

Jø, sam i gatt har lagt låg føll på datet. Det laga noko som dei kalla ei. Etterstilte son var lagd opp av kleiner som var fullt med lano båndet såget som ein mesterlig haug først. Bjørnen heller vargen tilstilde falle midnatt. Det er mygt fortalt att fra ein gard i Øvrebygda låg to naboor på Vatnet i denne etterskot.

Det var bande om at dei tilstilde skjata oppi vrid eitt gang. Bjørneser kom om lag midnattstid og tilstilde til å løpe ei ørak på grinda. Acheldigvis felte den ein dyp tilstilde og lekmed av fortidlig og bjørnen frå flukt i løpsring. Manden hadd. Ettersom so frå handa at han ikke hadd. Kastla bjørneser. Det blei slukt med vakkresta, den sist bjørnen ein han meinte leie tilstoden i leidringa av 80 ára.

18

Hjørungen felte mat når han hadde slappi eim i høstura. Når det var lora falt han hadd. Det felte han flatbrød med heimebunor og mydel. Høpp var like brukt i gammal tida. Ellas var det egentligen den leidring hjørungen felte.

19

Flyktar daupjøs uta i galv som klærd. Blaftyal haue og ettersom høgsl noko av her.

20

Ar dei nemmengas var åben fann ut i ordlekk leirkar me arde. Stål. Det tyder - eller me meinte gjein domlog av føslag.

Wester. M. Halle ogte fyr Leir um i reisa tilstölli. Eg hev
aldrig hörta at dí fyður som næstu þó ein álla eða eitþor-
sdag 1893.

21.

Eller kom gamli fætt fætla haddi dei innangjard blálli-
mark frá sútrum í gamli dagar. Stálskradur hev egljóð
neind av gamli fætt. Það er þaðst ókost með stálsblállum
með dí að fætla með leggur laug fyr gardar. Það líst
dei gjöldla stálskrade hæv egljóð græta þá

22.

Eg hev aldri hós / anna hev em at dei leiruðla hús-
dýr gjöld, dí gjöldla þó almenduley mál, með a / koyra
ut og spreida gjöldla ut með dei vanlige ruddslapum sem
dei brenna i gamal tid.

Jónn Á. Þuneyn